

[DOŚWIADCZYCIEL *sb m*

I sg doświadczyci(e)l(e)m.

Sł stp, Cn brak.

Ten, który poddaje próbie, bada, docieka; probator Vulg: Doświadczicielemem [probatore] cie dał dużym w ludu moim: á dowiesz fie y doświadczyŹz drog ich Leop Ier 6/27 (Linde).

Synonimy: doznawacz, probierz.

KN